

Uchwała nr 1/2015 z dnia 28 kwietnia 2015 roku
w sprawie wystąpienia do Rady Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu
Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie z wnioskiem o nadanie ks. dr.
Wojciechowi P. Grygielowi stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia
podjęta przez komisję habilitacyjną powołaną przez
Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych

Powołana w dniu 2 grudnia 2014 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych komisja habilitacyjna do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego doktora Wojciecha P. Grygiela, działała w składzie:

prof. dr hab. Agnieszka Maria Kijewska – przewodniczący;
dr hab. Paweł Jan Polak – sekretarz;
prof. dr hab. Anna Maria Latawiec - członek komisji;
ks. dr hab. Janusz Włodzimierz Mączka SDB - członek komisji;
oraz recenzenci:
ks. prof. dr hab. Michał Kazimierz Heller;
prof. dr hab. Kazimierz Walenty Jodkowski;
prof. dr hab. Wojciech Henryk Sady.

Działając na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2014

poz.1383) komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

1. osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 ustawy, czyli monografię:

2. aktywność naukową Habilitanta, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy (wg kryteriów określonych w paragrafie 4 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1.09. 2011; Dz.U. nr 196, poz. 1165):

- 1/ autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych;
- 2/ autorstwo lub współautorstwo opracowań zbiorowych, katalogów, dokumentacji, ekspertyz;
- 3/ *impact factor* publikacji (wg JCR);
- 4/ liczbę cytowań (wg WoS);
- 5/ indeks Hirscha;
- 6/ kierowanie lub udział w projektach krajowych czy międzynarodowych;
- 7/ międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową;
- 8/ wygłoszenie referatów na konferencjach krajowych lub międzynarodowych.

3. jego osiągnięcia dydaktyczne, popularyzatorskie i organizacyjne:

- 1/ uczestnictwo w programach europejskich i krajowych;
- 2/ udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych;
- 3/ udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism;
- 4/ członkostwo w towarzystwach naukowych krajowych i zagranicznych;
- 5/ działalność dydaktyczno-popularyzatorska;
- 6/ opieka naukowa nad studentami lub pełnienie funkcji promotora pomocniczego;
- 7/ staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach akademickich;
- 8/ udział w zespołach eksperckich.

Podstawą oceny dokonań wymienionych w pkt. 1-3 były:

1. Monografia pod tytułem: *Stephena Hawkinga i Rogera Penrose'a spór o rzeczywistość*

2. sporządzony przez Habilitanta autoreferat i zestawiony przez niego wykaz i wybór reprezentatywnych publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej (zgodnie z wymaganiami sformułowanymi w art. 12 ust. 2 pkt 2-4 przywołanego wyżej rozporządzenia),
3. sporządzone przez recenzentów oceny osiągnięć, o których mowa w art. 16 ust. 2 ustawy.

UCHWAŁA

Biorąc pod uwagę osiągnięcia Habilitanta oraz przedstawione przez recenzentów opinie, a także przeprowadzoną dyskusję, Komisja podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie z wnioskiem o:

**nadanie doktorowi Wojciechowi P. Grygielowi stopnia naukowego doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia ze specjalnością
filozofia przyrody.**

Uchwała zapadła następującym stosunkiem głosów:

- za nadaniem stopnia naukowego doktora habilitowanego (TAK) – 5 głosów;
- przeciw (NIE) – 2 głosy;
- WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ – 0 głosów.

W posiedzeniu Komisji brało udział siedmiu członków Komisji.

Głosowanie zgodnie z art. 18a ust. 8 ustawy miało charakter jawny. Głosowanie odpowiadało wymogom formalnym sformułowanym w paragrafie 15 ust.1.

Podjęta przez komisję habilitacyjną uchwała ma dla Rady Wydziału Filozoficznego UPJPII **status opinii** (por. art. 18a ust. 11 ustawy).

UZASADNIENIE

1. Informacje ogólne:

Ks. dr Wojciech P. Grygiel w roku **1992** uzyskał magisterium z chemii na Politechnice Wrocławskiej, a w roku **1997** doktorat z chemii na State University of New York.

W latach **1997-2003** odbywał studia seminaryjne w Scranton (USA) oraz w Wigratzbad (Niemcy), a w latach **2003-2004** uzyskał tytuł magistra teologii na Wydziale Teologii Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W roku 2004 rozpoczął studia doktoranckie na PAT w Krakowie, zwieńczone obroną w roku **2007** rozprawy doktorskiej *Krytyczna analiza fizycznych podstaw oraz filozoficznych konsekwencji interpretacji mechaniki kwantowej przy użyciu spójnych historii kwantowych*, napisanej pod kierunkiem ks. prof. Michała Hellera.

2. Główne osiągnięcia habilitacyjne

monografia - Wojciech P. Grygiel, *Stephena Hawkinga i Rogera Penrose'a spór o rzeczywistość*, Copernicus Center Press, Kraków 2014, s. 412.

Prof. dr hab. Kazimierz Jodkowski w swej recenzji wskazał, że temat podjęty przez Habilitanta, na który się składa spór Hawkinga z Penrose'm w kontekście sporu Einsteina z Bohrem, jest aktualny i ważny. Ponadto, poruszane w pracy zagadnienia wymagają kompetencji zarówno w fizyce teoretycznej i matematyce, jak i w ontologii, epistemologii i filozofii nauki. Pierwsza grupa kompetencji habilitanta została oceniona pozytywnie, a druga wzbudziła liczne zastrzeżenia recenzenta (por. s. 2 recenzji). Recenzent wysunął najpierw zarzuty o charakterze merytorycznym poddając krytyce brak definicji podstawowych pojęć, którymi posługuje się habilitant, a zwłaszcza brak definicji pojęcia filozofii. W efekcie prowadzi to do przyjęcia błędnej definicji filozofii, zgodnie z którą to, co nie jest naukowe zostaje zaklasyfikowane jako filozoficzne (por. s. 3). Prof. Jodkowski zwraca również uwagę na fakt, że „rola założeń filozoficznych w rozwoju nauki jest standardowym i mocno eksploatowanym tematem filozofii nauki. (...) Ale Habilitant tej problematyki nie zna, a przynajmniej nie ujawnia, że ją zna, bo nie

potrafi umieścić swoich rozważań na tle istniejących już stanowisk (...). Zachowuje się więc nie jak filozof, ale jak filozofujący przyrodnik, który głównie swoją uwagę skierowuje na tematy fizyczne, matematyczne, a uwagi filozoficzne są powierzchowne i zdawkowe, jakby przypadkowe” (s. 4).

Prof. Jodkowski zarzuca ks. dr Grygielowi błędne określanie takich pojęć jak realizm (choć w książce znajdują się poprawne definicje) i rzeczywistość oraz błędy wynikłe z mieszania poziomów językowych (por. s. 5). W analizie wybranych błędów argumentacji podnoszono, że argumenty są nietrafne, pojęcia są źle używane, a niektóre wnioski są nieuzasadnione (np. w odniesieniu do antyrealizmu Einsteina, por. s. 6). Recenzent uznał, że charakterystyka platonizmu Penrose’a jest „mętna, niejednoznaczna, a miejscami wewnątrznie sprzeczna” (s. 7), natomiast charakterystyka stanowiska Hawkinga zawiera błędy (por. s. 8). Jest nim np. interpretacja deklaratywnego pozytywizmu Hawkinga w duchu neopoztywizmu Koła Wiedeńskiego (por. s. 8), czy mieszanie antyrealizmu z hipotetyzmem (por. s. 9).

Prof. Jodkowski zarzuca ks. Grygielowi niewłaściwe rozumienie kontekstu odkrycia i uzasadniania (por. s. 10) i doceniając jego wiedzę z zakresu fizyki teoretycznej, widzi w niej luki w aspekcie filozoficznym (s. 11).

Skrytykowane zostało szczegółowo opracowanie redakcyjne monografii, w której wskazano wiele błędów (indeks, bibliografia, błędy redakcyjne, błędy językowe, autopromocja, por. s. 11 i n.). Recenzent stwierdził, że z jednej strony Autor rozprawy dysponuje wystarczającym potencjałem intelektualnym, by zostać samodzielnym pracownikiem nauki w dziedzinie filozofii, z drugiej strony monografia zawiera jednak tak wiele błędów i jej warstwa filozoficzna jest nieodpowiednio opracowana, że w tej formie nie może być podstawą dla uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Prof. dr hab. Wojciech Sady w swej recenzji wskazał, ilościowo dorobek Habilitanta znacząco przekracza stawiane ustawowo wymogi. Skrytykowany został poziom opracowania redakcyjnego książki oraz – podobnie jak w recenzji prof. Jodkowskiego – brak wzmianki o recenzencie wydawniczym (por. s. 1). Recenzent uznał, że Habilitant nie zrealizował jednego z najważniejszych zadeklarowanych celów, jakim jest wykazanie zależności poglądów

naukowych od przyjętych założeń filozoficznych (por. s. 2). Prof. W. Sady pozytywnie ocenił kompetencje Habilitanta w zakresie fizyki, natomiast skrytykował jego kompetencje w zakresie filozofii. Wskazano błędy kategoriałne (niewłaściwe rozumienie pojęcia realizm, por. s. 3), problemy terminologiczne oraz trudności związane z precyzyjnym i jasnym użyciem pojęć. Recenzent zwrócił również uwagę na chaotyczność niektórych rozważań, brak odpowiednich uzasadnień dla stawianych tez, niekiedy bardzo ważnych dla konstrukcji rozprawy. Podkreślił brak definicji kluczowych pojęć takich jak nauka i metafizyka (por. s. 7), czy pozytywizm (por. s. 8). Krytyce poddane zostały interpretacje stanowiska Penrose'a jako platonika i Hawkinga jako pozytywisty (s. 7). Podkreślone zostały także błędnie uproszczone sformułowania oraz używane kolokwializmy. Recenzent zarzucił Habilitantowi brak uzasadnienia tez i stosowanie w to miejsce elementów perswazyjnych. Prof. W. Sady uznał, że praca nie wnosi znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny, nie może być podstawą dla uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Ks. prof. dr hab. Michał Heller w swej recenzji docenił przeprowadzone przez Wojciecha P. Grygiela analizy stanowisk Penrose'a i Hawkinga – uznał je za najbardziej obszerne i najbardziej wnikliwe z obecnie dostępnych (por. s. 4). Jeśli chodzi o język rozprawy i aparat pojęciowy zastosowany przez habilitanta, to recenzent stwierdza: „Omawiając fizyczne dokonania Einsteina, W. Grygiel niekiedy posługuje się dzisiejszymi pojęciami, których Einstein nie mógł znać, np. czasoprzestrzeń jako czterowymiarowa różniczkowa z metryką Lorentza (Einstein mówił o czterowymiarowym continuum), czy analizy Ishama, gdy omawia zagadnienie realizmu w mechanice kwantowej. Są to oczywiście zabiegi ahistoryczne, ale w analizie metodologicznej jak najbardziej usprawiedliwione” (s. 2).

Recenzent uznał, że cele rozprawy zostały osiągnięte, choć Autor nie ustrzegł się kilku drobnych błędów. Ks. prof. Heller pisze: „w przedstawieniu podejścia do kwantowej teorii grawitacji opartego na geometrii nieprzemiennej, autor ograniczył się prawie wyłącznie do omówienia modelu zaproponowanego przeze mnie i moich współpracowników, wspominając tylko pobieżnie o podejściu zainicjowanym przez A Connesa. To ostatnie podejście jest absolutnie dominujące, podczas gdy nasz model jest raczej «boczną gałęzią»” (s. 2).

Ks. prof. dr hab. M. Heller docenił trudność postawionego zadania polegającą na konieczności znalezienia odpowiedniej równowagi pomiędzy ścisłą prezentacją zaawansowanego

formalizmu a czytelnością pracy z punktu widzenia filozofa. Skrytykowane zostało zbyt skrótowe przedstawienie teorii twistorów. Recenzent jednak uznał, że rozprawa jest bardzo dobrym przykładem refleksji w stylu „filozofii w nauce”. Na podkreślenie zasługuje fakt umiejętności tropienia poglądów filozoficznych w pracach matematycznych i fizycznych Perse'a i Hawkinga. Praca została oceniona wysoko.

Pozostały dorobek Habilitanta został również pozytywnie oceniony i podkreślono „łatwość pióra”, sprawiającą że nawet prace o trudnej tematyce czyta się łatwo. Pozytywnie oceniono również działalność dydaktyczną (w tym związaną z organizacją studiów podczas pełnienia funkcji prodziekana) oraz popularyzatorską. Recenzent stwierdził, że dr Wojciech Grygiel jest już dojrzałym pracownikiem naukowym, a jego rozprawa, dorobek naukowy i dydaktyczny w pełni uzasadniają wniosek o przyznanie mu stopnia doktora habilitowanego.

3. Ocena dorobku i aktywności naukowej :

Ad. 1/ autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych i krajowych.

Habilitant przedstawił 3 artykuły naukowe opublikowane po doktoracie z filozofii w czasopismach naukowych z listy Web of Science (w tym jedna jako współautor z udziałem 70%). Przedstawił również 16 publikacji w czasopismach naukowych spoza listy Web of Science (w tym dwie jako współautor z udziałem 35% oraz 70%). Opublikował także 7 artykułów będących rozdziałami w monografiach naukowych.

Współredagował dwa opracowania zbiorowe opublikowane w roku 2011 przez Copernicus Center Press (udział 33% i 25%).

Ad. 2/ katalogi wystaw – brak;

Ad. 3/ *impact factor* publikacji (wg JCR) – 0;

Ad. 4/ liczbę cytowań (wg WoS) – 0;

Ad. 5/ indeks Hirscha – 0;

Ad. 6/ kierowanie lub udział w projektach krajowych czy międzynarodowych:

Habilitant brał udział w dwóch projektach badawczych jako wykonawca: grant Fundacji

Johna Templetona, *The Limits of Scientific Explanation* (2011-2014) oraz grant Fundacji Johna Templetona, *Science for Ministry in Poland* (2013 – 2016);

Ad. 7/ międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową:

- nagroda Rektora UPJPII za rozprawę doktorską (2007)
- nagroda Rektora UPJPII za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne w Uczelni;

Ad. 8/ wygłoszenie referatów na konferencjach krajowych lub międzynarodowych:

Habilitant wygłosił łącznie 6 referatów w języku angielskim podczas konferencji o zasięgu międzynarodowym (5 konferencji w Krakowie oraz Międzynarodowy Kongres Historii Nauki i Techniki w Budapeszcie). Wygłosił również 11 referatów podczas konferencji o zasięgu krajowym organizowanych w różnych ośrodkach naukowych w Polsce.

4. Osiągnięcia dydaktyczne i popularyzujące naukę:

Ad. 1/ uczestnictwo w programach europejskich i krajowych – brak;

Ad. 2/ udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych:

Habilitant brał udział w pracach komitetów organizacyjnych 8 konferencji, w tym 2 o zasięgu międzynarodowym;

Ad. 3/ udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism:

Habilitant pełnił funkcję redaktora naczelnego czasopisma *Semina Scientiarum* w latach 2005-2008.

Ad. 4/ członkostwo w towarzystwach naukowych krajowych i zagranicznych – członek Centrum Kopernika Badań Interdyscyplinarnych w Krakowie;

Ad. 5/ działalność dydaktyczno-popularyzatorska:

Działalność dydaktyczna:

Habilitant prowadził 5 wykładów kursorycznych w UPJPII i w związanych instytucjach (w tym jeden wykład w języku niemieckim a drugi w języku angielskim). Przeprowadził 6 wykładów monograficznych na UPJPII oraz 4 przedmioty o charakterze ćwiczeń.

W.P. Grygiel jest kierownikiem uczelnianego zespołu ds. współpracy w organizacji studiów na kierunku filozofia prowadzonych przez Wydział Filozoficzny UPJPII w Instytucie Filozoficznym Edyty Stein w Granadzie (Hiszpania). Był kierownikiem wydziałowego zespołu przygotowującego program specjalności „Filozofia umysłu i kognitywistyka” (SUM) oraz pełnił

opiekę nad wspomnianą specjalnością. Był również członkiem 2 wydziałowych zespołów przygotowujących wnioski do MNiSW o otwarcie nowych kierunków studiów.

Działalność popularyzatorska:

Habilitant brał udział w 6 panelach dyskusyjnych popularyzujących filozofię (Kraków, Rzeszów). Opublikował również 3 publikacje popularyzatorskie, w tym jedną na portalu internetowym „Granice Nauki”.

Ad. 6/ opieka naukowa nad studentami lub pełnienie funkcji promotora pomocniczego:

Habilitant wypromował 3 magisteria i jedną pracę licencjacką.

Ad. 7/ staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach akademickich – brak;

Ad. 8/ udział w zespołach eksperckich – brak.

Habilitant przygotowywał również recenzje dla czasopism: *Zagadnienia Filozoficzne w Nauce*, *Semina Scientiarum*, *Logos i Ethos*.

Sprawozdanie z dyskusji Komisji ds. przewodu habilitacyjnego

ks. dr. Wojciecha P. Grygiela

Prof. K. Jodkowski przyznał, że nie ocenił pozostałego dorobku habilitanta, ponieważ wada książki jednoznacznie przesądza o negatywnym wniosku. W ocenie recenzenta W. Grygiel nie jest filozofem, o czym świadczy stosowany przez niego język (choć są używane zwroty filozoficzne). Brakuje analiz filozoficznych.

Prof. W. Sady nie oceniał dorobku dydaktycznego, ponieważ nie wie, jaki jest jego udział w nauczaniu. Dorobek konferencyjny jest wystarczający. Artykuły, po losowej lekturze, są średnio biorąc na podobnym poziomie co rozprawa. Dla oceny końcowej kluczowe są wady rozprawy. Autor nie pokazał, że przekonania filozoficzne mają wpływ na treść teorii i postawę

badacza. Teza nie jest oryginalna i nie została odpowiednio uzasadniona. Recenzent skrytykował używany język np. „spór o rzeczywistość”. Podstawowe pojęcia nie zostały zdefiniowane (np. filozofia, nauka), nie wskazano nawet wzorców nauki i metafizyki, stąd nie można określić znaczenia używanych pojęć. Brakuje również krytycznej analizy określeń stosowanych przez Penrose'a i Hawkinga. Nie wskazano też, jak stosunek do podstawowych struktur matematycznych czy stosunek do II zasady termodynamiki przekłada się na deklarowane stanowiska filozoficzne. Skrytykowano język, bardzo dużą liczbę błędów, rzetelna i krytyczna recenzja powinna ulepszyć tę pracę.

Prof. K. Jodkowski przytoczył na obronę W. Grygiela fakt, że fizycy używają pojęcia „spór o rzeczywistość”. Niestety autor niewolniczo trzymał się określeń używanych przez uczonych. W. Sady uznał przedstawioną argumentację.

Prof. M. Heller zauważył, że pomiędzy naukowcami a filozofami istnieje duża rozbieżność stosowanego języka. Praca została oceniona wysoko, bo W. Grygiel próbuje przełamać tę szkodliwą dychotomię. Recenzent uznał, że celna była dyrektywa Einsteina, aby nie tyle słuchać fizyków, ale patrzeć na to, co robią. Konieczne jest więc wniknięcie w treść teorii, co udało się habilitantowi. M. Heller omówił ten sposób uprawiania refleksji na przykładzie analizy własności liczb zespolonych i rzeczywistych. Recenzent zgodził się z tym, że granice między filozofią a nauką są trudne do wyznaczenia.

Prof. A. Latawiec zaznaczyła, że nie znając osobiście habilitanta uznaje, że jest on znanym członkiem środowiska filozofów przyrody. Dorobek habilitanta został bardzo pozytywnie oceniony, a główny problem zapewne leży w stronie redakcyjnej książki. Prof. A. Latawiec zaznaczyła, że praca Grygiela pochodzi ze specyficznej tradycji „filozofii w nauce”. Habilitant wykonał wielką pracę, są rozmaite błędy redakcyjne i językowe, ale pozostały dorobek i odbyte studia pozytywnie świadczą o habilitancie. Pozytywnie oceniony został udział w konferencjach i popularyzacji nauki, jako ważny element wkładu do procesu usamodzielniania się pracownika naukowego. Obszar pracy habilitanta jest bardzo trudny, ale dorobek został oceniony pozytywnie.

Dr hab. Janusz Mączka przedstawił informację o istnieniu recenzji wydawniczej (dr hab. inż. Andrzej Koleżyński). Dyskutowano nad tym, dlaczego w książce nie znalazła się informacja o recenzencie wydawniczym, co wiąże się z praktyką niektórych wydawnictw. Prof. K.

Jodkowski na podstawie lektury treści rozprawy uznał, że brakło recenzenta; zaproponował, że przy tego typu pracach powinno być dwóch recenzentów – filozof i przyrodnik.

J. Mączka odniósł się do kwestii programu „filozofii w nauce” – jest to filozofia, która nie ma sensu bez ścisłego związku z kontekstem naukowym. Oderwanie od tego kontekstu może spowodować błędną ocenę wartości jego prac. Dorobek naukowy jest równie ważny, jak rozprawa. Cały dorobek jest znaczący i nawiązuje do bardzo aktualnych kwestii (np. referat o filozofii Penrose'a pozytywnie został przyjęty przez zainteresowanego). Autor nie powtarza się w kolejnych pracach, więc dorobek naukowy i dydaktyczny zasługuje na wysoką ocenę.

Zarzut K. Jodkowskiego dotyczył braku konkretnych uzasadnień filozoficznych i werbalizmu. W. Sady podtrzymał swoją ocenę, że praca nie wnosi nowych elementów do filozofii. Prof. Sady uznał, że udział w konferencjach nie daje podstawy dla pozytywnej oceny, co spotkało się z krytyką prof. A. Latawiec i J. Mączki. Prof. Latawiec pozytywnie oceniła udział W. Grygiela w konferencjach na podstawie własnych obserwacji.

Prof. A. Kijewska podkreśliła, że dorobek naukowy, organizacyjny, aktywność konferencyjna W. Grygiela są istotne. Podkreślone zostało to, że rozpoznawalność habilitanta w środowisku jest istotnym elementem oceny. Zwrócono uwagę na ważne artykuły opublikowane przed doktoratem w ważnych międzynarodowych czasopismach filozoficznych.

Prof. K. Jodkowski uznał, że ważnym argumentem za słusznością oceny negatywnej jest zbieżność argumentacji zawartej w jego własnej recenzji i recenzji prof. Sadego. Prof. M. Heller wskazał na to, że tego typu zbieżności bywają typowe.

P. Polak podzielił pogląd odnośnie celności wielu zarzutów. Zwrócona została uwaga na zalety pracy, która daje pogłębione rozumienie zagadnienia filozoficznych podstaw fizycznego programu unifikacji. Podkreślone zostały zasługi w pogłębionej analizie filozoficznych podstaw stanowisk Penrose'a i Hawkinga i waga dokonanej rekonstrukcji poglądów.

K. Jodkowski uznał, że brakuje analizy filozoficznej, a cenne są tylko poglądy analizowanych autorów i że habilitant nie dokonał nic poza ich odtworzeniem.

M. Heller zapytał, co wynika z czego u Penrose'a: filozofia z fizyki, czy fizyka z filozofii. Widać uwikłanie matematyki, filozofii i fizyki. Przeprowadzona została egzegeza stanowisk Hawkinga i Penrose'a. Różnica między Penrose'm a Hawkingiem polega na różnicy w używaniu matematyki (np. Hawking jako instrumentalista).

A. Kijewska zwróciła uwagę na fakt, że filozofia późnego Platona, o czym pisze np. prof. Bogdan Dembiński, jest filozofią zawierającą jako istotny komponent kwestię istnienia bytów matematycznych. Późny Platon i neoplatonicy traktują tę sferę jako istniejącą niezależnie od poznającego umysłu, a nie tylko jako aspekt poznawanej rzeczywistości (jak u Arystotelesa). Mogą to być historyczne korzenie tej problematyki.

Dyskusja została zakończona.

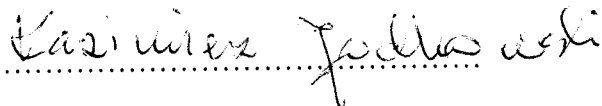
Na podstawie recenzji oraz dyskusji w trakcie posiedzenia Komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Wojciecha P. Grygiela jej członkowie uznali,

iż wykazał się on „istotną aktywnością naukową”, co oznacza, iż spełnia wymagania sformułowane w art. 16 ust 1 Ustawy, dlatego większością głosów podjęli uchwałę o wystąpieniu do Rady Wydziału Filozoficznego UPJPII z wnioskiem o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia ze specjalnością filozofia przyrody.

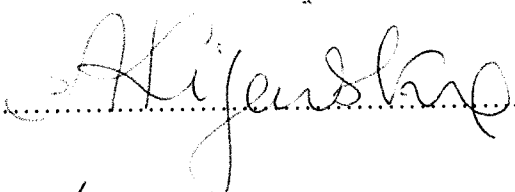
Kraków, dn. 28.04.2015 r.

ks. prof. zw. dr hab. Michał Kazimierz Heller.....

prof. dr hab. Kazimierz Walenty Jodkowski.....

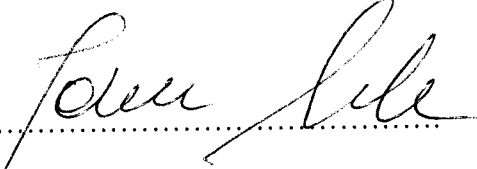
prof. dr hab. Agnieszka Maria Kijewska.....

prof. dr hab. Anna Maria Latawiec.....

ks. dr hab. Janusz Włodzimierz Mączka SDB.....

dr hab. Paweł Jan Polak.....;

prof. dr hab. Wojciech Henryk Sady.....

